

OSNOVNE ŠKOLE

II mjesto na Konkursu "MOJ PRIJATELJ, HRABRI BORAC PROTIV TEŠKE BOLESTI"- *Priča bez šifre. Autor Ivana Ščepanović O.Š. "Safvet – beg Bašagić" Visoko, VII razred*

Moj prijatelj- hrabri borac protiv teške bolesti

Pričam ti priču...

Ovo nije bajka o dobroj vili gdje čarolijom svijet postaje bolji.

Ovo je priča koja nije za malu djecu, ali nažalost djeca su njeni glavni junaci.

Pričam ti priču o djevojčici velikih plavih očiju koja živi u malom gradu, u kući sa predivnim vrtom u cvijeću. Nije važno kako se zove, možda da je zovemo Nezaboravak po plavom cvijeću njene oko kapije, ili Neven po žutim šnalama u njenoj kosi kada bi se igrala sa djecom u susjedstvu. Nezaboravak je sada bolestan. Više se ne igra sa nama u vrtu. Više se ne čuje njen smijeh u dvorištu. Ona je sada u drugoj zemlji na liječenju. Kada pitamo njene roditelje za nju, oni samo plaču i govore da će biti bolje. Svaki put, kada prođem pored njene kuće, pogledam u prozor njene sobe u nadi da će se dva plava oka nasmijati na mene.

Pričam ti priču...

U ovoj priči se ne bore ale i prinčevi, ovdje jedan mali cvijet se bori da ne uvene. Dva plava oka bi opet da polete u carstvo igre sa leptirima, da zaspu u šapatu cvijeća i probude se u novom jutru sa velikim suncem, ali čudna tama se nadvila nad njihovim nebom. Pričam ti priču u kojoj su mala djeca veliki ratnici. Teška je ovo priča u kojoj suze i tuga stvaraju riječi. Voljela bih da je ovo bajka, dok ovo pišem da me mali Nezaboravak pozove na ulicu da se igramo i da se njen smijeh ponovo raširi po vrtu kao miris cvijeća. Pišem, dok tišina grozno odzvanja u dvorištu.

Pričam ti priču u kojoj umjesto tačke na kraju stoji **NADA** u dobar završetak, koja se poput predivne duge pružila dječijim nebom i kao šarena lopta mami sretne dječije osmijehe.

Pričam ti priču...